

Július 16.

Kármelhegyi Boldogasszony

Illés próféta győzelmet aratott a Kármel hegyen a hamis prófétákkal szemben, akik Baál istennek építettek templomot (a zsidó királynak pogány felesége, Jezábel hatására). Itt telepedtek meg remeték, később szerzetesek. Stock Szent Simon kapta a Szűzanyától a skapuláré ruhadarabot, melyből később az érem változatban alakult ki, amelyet szintén skapulárénak neveztek.

Skapuláré ének

**Máriához, drága Szűzanyánkhöz
tiszteltetéssel járulunk.**

**Őt dicsérje hangos énekével
bizodalmas szózatunk.**

**Skapuláré szende királynéja,
Kármeliták kegyes pártfogója.**

**Jóra térő bánatos kebelrel
lábadhoz borulunk.**

Szent Hedvig (1373-1399) július 18.

Mi a magyar szentek között tiszteljük, származása okán, a lengyelek meg Jadwiga néven a lengyel szentek közé sorolják, mivelhogy királynőjük volt. Nagy Lajos királyunk nagy birodalmát úgy osztották föl utódai között, hogy Hedvig nevű leánya kapta a lengyel trónt. Négy éves korában megházasították, s 11 évesen lett lengyel királynő. Férjét a lengyelek sem fogadták el királyuknak. A litván Jagelló László viszont pályázott a lengyel trónra és Hedvig kezére. Miután Róma érvénytelenítette a gyermekkorban kötött házasságot, engedélyt adott Jagelló László és Hedvig házasságkötésére. Hedvig rövid életének egyik nagy

eredménye lett a litván nép keresztény hitre térítése. Erőszaktól mentesen folyt ez a térítés, litván származású papság kinevelésével. Emellett nagylelkű jótévője volt a szegényeknek, nagy népszerűségben élt, és szentség hírében halt meg. A krakkói székesegyház oltára alá temették, abban a hiszemben, hogy rövidesen szentté fogják

i. 1399-ben halt meg Krakkóban. II. János Pál pápa 1997. június 8-án
Kármel, 2000. évi atya-barátai kör
Vasárnapi Levél Cselik László szellemi-lelki hagyatéka, sok éven át szerkesztette, és saját kezével terjesztette maga papíron,
majd elektronikus levélben sok-sok híve örömeire. A baráti kör az ő hagyományát folytatja, teszi élővé.

VASÁRNAPI levél

Évközi 15. vasárnap

“C” év

2025. július 13.

Cselik László atya élő lelki öröksége

- Mester - szólította meg - mit tegyek,
hogy elnyerjem az örök életet? (...)
Mit mond erről a törvény? Mit olvasol
enne?

- Szeresd Uradat, Istenedet, teljes
szívedből, teljes lelkedből, teljes
erődből és teljes elmédből, feleba-
rádatod pedig, mint saját magadat!”

ki az én felebarátom?”

“Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba ment. Útközben rablók
kezébe került. Azok kifosztották, véresre verték és félholtan otthagyták.
Egyszer csak egy pap jött felé az úton. Észrevette, de elment mellette.
Azután egy levita jött arra. Ő is meglátta, de elment mellette. Végül egy
szamaritánusnak is arra vitt az útja. Amikor megpillantotta, megesett
rajta a szíve. Odament hozzá, olajat és bort öntött sebeire, és
bekötözte...”

**“Mit gondolsz, e három közül ki volt
igazi felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?”**

Ki az én felebarátom?

Ezt kérdezte valaki Jézustól, ő felelt rá. De ha megfigyeljük, Jézus felelete nem pontos. Tulajdonképpen más kérdésre felelt az Úr. Erre: Ki volt a felebarátja annak, aki bajba került? Ki viselkedett úgy, hogy méltó a felebarát névre?

Elismerték: a samaritánus felebarát volt, mert segített a bajban lévön. A pap és levita nem volt felebarát? Nem, mert mindkettő méltatlanná vált erre a névre.

Tehát nem úgy van, mint tanultuk, hogy mindenki a felebarátunk? Jézus nem azt mondta: mindenki felebarátod. hanem ezt, te légy mindenkinek a felebarátja.

Még élesebb ez a fordítás: Embertárs. Szoktuk mondani: Embertársnak kell tekinteni a négert, cigányt, csavargót, koldust, ellenséget, mindenkit. Jézus nem így fogalmaz, hanem: ki az embertársa mindenkinek? Aki egynek érzi magát velük, tehát szereti őket.

Nem mindegy, hogyan fogalmazzuk? Nem egészen. Ha azt mondom: mindenkit embertársamnak tekintek, ebben még van vagy lehet valami felülről nézés: na jó, elismerlek. De ha azt mondom: méltó akarok lenni arra, hogy társuknak, embertársuknak, felebarátjuknak tekintsenek, ismerjenek el az emberek, tehát e névhez méltóan akarok viselkedni, - ugye, ez már egy igazabb gondolat és magatartás? Ha azt mondom: ezt a négert embertársamnak tekintem, - akkor mintegy magamhoz emelem azt a négert, és ha nem tekintem embertársamnak, attól még én ember, a többi ember társa maradok. De ha Jézus fogalmazásában azt mondom: én úgy akarok viselkedni, érezni ezzel a négerrel szemben, hogy méltó embertársa legyek, akkor többet mondtam. Mert ebben az esetben, ha azt a négert lenézem, magam nem maradtam meg társa az embernek.

Így szoktunk buzdítani: mindenkiben lássad meg az embert, a felebarátot! Pedig inkább így kellene: Te magad légy méltó arra, hogy minden ember társának, felebarátjának tekinthessen! Mert mindenki embertársunk, akár elismerjük, akár nem: Isten tette azzá, a mi véleményünk ezen nem változtat. Én csak magamat alacsonyíthatom le méltatlan viselkedésemmel odáig (mint a pap és a levita), hogy már nem vagyok méltó a felebarát névre.

A samaritánus úgy cselekedett, ahogyan egy embernek cselekednie kell. Én is hasonlóképpen akarok tenni, hogy méltó társa legyek az embereknek.

Szent Zoerard-András és Benedek

július 17.

Magyar földön éltek, ezért a magyar szentek között tiszteljük őket. Szent István király idejében remetéskedtek a Vág völgyében, Trencsén várával átellenben. Kapcsolatban álltak a zaborhegyi bencésekkel. Zoerardnak - kit magyarul Szórádnak mondunk - a zaborhegyi apát adta az András nevet. Igen kemény, önsanyargató életet élt. A szerzetesek megsiratták halálát.

Ekkor tanítványa, Benedek költözött Szórád remeteségének helyére. Nem sokáig élhetett itt, mert kincseket kereső rablók támadták meg, s megölték. Mindkettőjük sírja a nyitrai székesegyházban van.

Szent Bonaventura püspök

július 15.

Saját visszaemlékezéseiből tudjuk, hogy kisgyermekként súlyos betegségbe esett. Édesanyja fogadalmat tett: ha a gyermek meggyógyul, a ferencesek kolostorába adja. A hagyomány szerint Assisi Szent Ferenc a városban járt, ölébe vette a gyermeket és ezt mondta róla: „Buona ventura!” vagyis „szép jövő”, és meggyógyította. A fogadalom szerint a gyermek a ferencesek kolostorában nevelkedett, filozófiai tanulmányait Párizsban folytatta, majd huszonöt évesen belépett a ferences rendbe, ahol a Bonaventura nevet kapta. Tizenhat éven át viselte ezt a tisztséget, egy nehéz időszakban, amikor a második ferences nemzedékben felmerült a kérdés: szó szerint kell-e venni Assisi Szent Ferenc reguláját, megvalósítható-e a teljesen szegény, apostoli életforma.

Bonaventura más rendek főnökeivel együtt dolgozott a II. lyoni zsinat előkészítésén. 1482-ben avatták szentté. 1588-ban V. Sixtus pápa egyháztanítóvá nyilvánította, az utókor pedig a „Doctor Seaphicus”(szeráfi doktor) névvel tisztelte meg.

